Bijlage 4. Aanpassingen in het vergaderschema

Probleemschets

Indien een aanpassing van het Reglement van Orde niet op een meerderheid in de raad kan rekenen, is aanpassing van het vergaderschema van de gespreksrondes aan de orde. De juridische reflectie stelt immers dat iedere fractie aan de belangrijkste commissievergaderingen moet kunnen deelnemen.

Op verzoek van het presidium is bij de hoogleraren Boogaard en Broeksteeg navraag gedaan wat bedoeld wordt met 'de belangrijkste commissievergaderingen'. Daar is de onderstaande reactie op gekomen:

Ik ken eigenlijk geen vuistregels om hier het minimum te bepalen. Zoiets zal ook ooit met een schaartje lukken natuurlijk. Ik zou inderdaad denken dat het allereerst moet gaan om de situaties waarin de commissie ter voorbereiding op de besluitvorming vergadert en de zaak als hamerstuk doorgaat. Het raadslid wat dan niet in de commissie het woord kon voeren (omdat hij maar op een plek tegelijk kon zijn) kan natuurlijk nooit in z'n eentje een hamerstuk terug bespreekpunt maken en is dan aangewezen op de stemverklaring. Dat is echt een beperking van de individuele positie van een raadslid. Ik kan de lijn dat het voor een eenpitter minimaal mogelijk moet zijn om deel te nemen aan de beraadslaging die voorafgaat aan de besluitvorming, goed volgen. Dat kleine fracties tot keuzes worden gedwongen is ook een logisch gevolg van een kleine fractie zijn. In Den Haag kan een eenpitter ook lang niet overal bij zijn.

Dat betekent dat het niet parallel vergaderen zich in ieder geval toespitst op gespreksrondes over een raadsvoorstel en dat opiniërende rondes er wél naast gepland kunnen worden.

Gevolgen voor het vergaderschema

Bij sommige fracties leven begrijpelijke zorgen over wat dat zou gaan betekenen voor de vergadertijden. Daarom biedt het presidium hier een uitwerking van het niet meer parallel vergaderen, zodat er een beeld is hoe dit er uit gaat zien.

Het presidium zal als volgt te werk gaan:

1. *Er worden maximaal 5 raadsvoorstellen als debatstuk per besluitronde geagendeerd. De twee voorbereidende avonden met gespreksrondes bieden voldoende ruimte om deze raadsvoorstellen achter elkaar te plannen.*

Het voordeel van deze werkwijze is dat zij alle fracties én de kwaliteit van besluitvorming ten goede komt. Het meer gelijkmatig spreiden van raadsvoorstellen door het jaar heen bestrijdt piekdrukte bij de besluitronde en dient dus ook een ander doel.

Om de haalbaarheid hiervan te onderzoeken, is voor de besluitrondes van 2024 t/m 2026 in beeld gebracht hoeveel raadsvoorstellen in de besluitronde aan de orde geweest zijn. Uit dat overzicht blijken duidelijke piekmomenten in de zomer en rondom de jaarwisseling. Het aantal besluitrondes met meer dan 5 raadsvoorstellen als debatstuk was in 2024 en 2025 1 per jaar. Dat is te overzien en dat maakt het dus haalbaar om dit maximum als bovengrens te hanteren.

2. *In uitzonderingsgevallen kan het presidium langere avonden plannen (beginnend vanaf 17 uur)*

Mocht er zich een situatie voordoen waarin er toch meer dan 5 raadsvoorstellen geagendeerd moeten worden, dan kiest het presidium ervoor om tot 23 uur door te gaan met de gespreksrondes (dat gebeurt nu zelden) en, als dat geen soelaas biedt, eerder met de avonden te beginnen, bijvoorbeeld om 17 uur. Dit verdient niet de voorkeur, want gaat ten koste van het middagprogramma waarin o.a. werkbezoeken of verdiepende bijeenkomsten worden georganiseerd. Gezien de ervaringen uit eerdere jaren zullen dit echte uitzonderingen blijven.

Conclusies

- Het is mogelijk om parallelle gespreksrondes over raadsvoorstellen te voorkomen én de vergadertijden te beperken tot de huidige woensdagavonden. Raadsvoorstellen worden opeenvolgend gepland.
- De informele lijn dat raadsvoorstellen zoveel mogelijk op de tweede gespreksrondeavond worden gepland, wordt dan losgelaten.